

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 04 •September• 2013 21:33• - •Last Updated•

••Wednesday•, 04 •September• 2013 22:31•

இவ்வளவு மாதங்களுக்குப் பிறகு போன வருடம் பிஸம்பர் மாதத்திலிருந்து நடந்த நிகழ்வுகளை அவற்றின் தொடர்ச்சியில் சொல்லாம்தான். ஆனால் இவற்றின் தொடக்கம் எங்கு எப்போதிலிருந்து என்பதில்லாம் எனக்குத் தெரியாத காரணத்தால் சொல்வது கடினம். ஒருவாறாக யோசிக்கலாம். அது தவறாகவும் இருக்கலாம். சரி இப்படித்தான் தொடங்குகிறது. அமரூத வர்ஷினி என்ற பங்களூரிலிருந்து செயல்படும் ஒரு ஸ்தாபனத்திலிருந்து கே.எஸ்.எல்.ஸ்வாமி என்பவர் கையெழுத்திட்டு 5.12.2012 ததியிட்ட கடிதம் இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு எனக்கு வந்தது. அந்த ஸ்தாபனம் 22.12.2012 அன்று டாக்டர் பி.பி. ஸ்ரீனிவாஸ் என்னும் பிரபல சினிமா பின்னணி பாடகருக்கு 82 வயது பார்த்தியாகிறது (பி. 22.9.1931) அன்று அவரது ஸ்ஹஸ்ர சந்திர தர்ஸனமும் பார்த்தி ஆவதால் அந்த வகைபலத்தைக் கொண்டாடவும் அவரை கௌரவிக்கவும் ஒரு பெரும் விழா ஒன்று ஏற்பாடு செய்துள்ளோம், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ் கன்னட சினிமாவிற்கு மட்டுமல்ல, தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, ஹிந்தி சினிமா படங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான பாட்டുക்கள் பாடி இரண்டு தலமுறை ரசிகர்களை மகிழ்வித்துள்ளவர். இந்த அனைத்து மொழிகள் தவிர, ஆங்கிலம், உர்து சமஸ்கிருதம் மொழிகளிலும் அவர் வல்லுனராக இருந்தவர். எனவே, 22.12.2012 அன்று அவரைக் கௌரவிக்கும் போது இந்த அனைத்து மொழிகளிலும் தம் பங்களிப்பைத் தந்துள்ள, பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ் போல 80 வயது நிறைந்த, அறிஞர்களையும் கௌரவிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளதாகவும், அவ்வகையில் தமிழ் மொழிக்குத் தாங்கள் செய்துள்ள பாராட்டத்தக்க சேவையைக் கருத்தில் கொண்டு பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸை கௌரவிக்கும் அதேமேடையில் தங்களையும் கௌரவிக்க விரும்புகிறோம். இது பி.பி.ஸ்ரீனிவாஸ் அவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும். எனவே இந்த கௌரவத்தை ஏற்க, தங்கள் ஒப்புதலை உடன் தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம், என்று கண்டிருந்தது.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 21:33• - •Last Updated•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 22:31•

அவர ட என ற பெயரில் 40,000 ரூபாய் பரிசும் ஒரு காமதனே விக கிரஹமும் கொடுப்பார்களாம், ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு மொழி என மூன்று வதைத் து. இந்த வருடம் தமிழகக் கு ஒரு பெண் எழுத்தாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு தனக்குத் தரப்பட்டதுள்ளதாகவும், அதற்குத் தான் தலமை ஏற்று இன்னும் இரண்டு பரே, ஒரு பெண்ணும் உள்ளடங்கிய குழு அமர்த்துத் தேர்வுச் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் நீங்களும் சேர்ந்து எனக்குத் தேர்வில் உதவ வேண்டும் என்று சொன்னார். சந்தோஷமாக இருந்தது. நிறைய பெண் எழுத்தாளர்களைப் பித்தோம். தேர்வும் செய்தோம். பரிசும் கௌரவமும் உமா மகேஸ்வரிக் குச் சேன்றது. அந்த பரிசுக்கு என்ன பெயர் என்பது மறந்துவிட்டது. பல வருஷங்களுக்கு முன் தில்லியில் இருந்த போது கதா பரிசுக்கு உமா மகேஸ்வரியைத் தேர்ந்ததும் எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்த ஒன்று. அது தனித்துச் செய்த தேர்வு. இது ஒரு குழுவோடு செய்த தேர்வு. அவ்வளவே. அதற்குப் பிறகு என்னையும் ஒரு “அறிஞனாக”, இலக்கியம் பற்றித் தெரிந்தவனாக சூட்டிக்காட்ட யாரும் இருக்கவில்லை. கூடத்தில் இட்ட விளக்கு என்று நான் எனக்குச் சொல்லி மனசை ஆற்றிக்கொள்ளலாம். தமிழில் தான் எல்லாத்துக்கும் சமாதானங்கள் வழி வகை சொல்ல சொல்வளம் இருக்கிறதே.

சரி. ஆனால், இது எப்படி நேர்ந்தது? 27.12.2012 அன்று நான் என்னை அழைத்துச் செல்ல அவர்கள் சொன்னபடி கார் வரம் என்று காத் திருந்தனே. மாலையே 5.00, 5.30 என்று நேரம் சேன்றதே ஒழிய காரும் இல்லை. யாரிடமிருந்தும் ஏதும் செய்தியும் இல்லை. அழைப்புக் கடிதத்தில் கண்பிரந்த ரவி சூப் பிரமணியம் என்பவருக்கு டலெபோன் செய்து கேட்டனே. வேறு யாரோ பதில் சொன்னார்கள். “சாரி. அது கான்ஸல் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீ நிவாஸ்க் கு உடம்பு சரியில்லாமல் போய்விட்டது. அதற்காக எல்லோரும் அலாந்து கொண்டிருக்கிறோம். உங்களுக்குக் கடிதம் வரம்” என்று சொன்னார்கள்.

அதன் பிறகு சில வாரங்களோ மாதங்களோ கழித்து பங்களூர் பத்திரிகைகளில் ஸ்ரீ நிவாஸை கௌரவிக் கும் விழாக்கள் ஒன்றிரண்டு நடந்ததாக செய்தி வந்தது. அதில் அமர்தவர விணி இல்லை. பின்னர் சில நாட்கள் கழித்து பி.பி.ஸ்ரீ நிவாஸ் மறந்துவிட்ட (14.4.2013) செய்தியும் எல்லா பத்திரிகைகளிலும் வந்தது. என்னுடைய ஜாதகத்தின் பாதிப்பு ரொம்ப தபிரம் தாக்கும் வலுவும் கொண்டது போலும் என்று நினைத்துக் கொண்டனே. பின்னர் எல்லாம் மறந்தும் விட்டது.

பி.பி.ஸ்ரீ நிவாஸுக்கு விழா என்று பச்சி ஐந்து மாதங்களுக்கு மலே ஆகிவிட்டது. இப்போது அவரே இல்லையென்றால், அவரை வதைத்துச் செய்யப்படும் விழா, ஸ்ஹஸ்ர சந்திர தரிசனம் கொண்டாடப்படுவதற்கு என்ன அர்த்தம் இருக்கும்? இது பற்றி எந்த நினைப்பும் இல்லாது மூறிலும் மறந்து விட்டபோது, மமே மாதம் ஒரு நாள் வாசல் மணி அடிக் கவழக் கம் போல் கதவதைத் திறந்தால் முன்னால் நின்றவர் “நான் தான் ரவி சூப் பிரமணியம், அமர்தவர விணி யிலிருந்து, பி.பி.ஸ்ரீ நிவாஸ் விஷயமாக வந்தனே” என்று சொல்லிக் கொண்டே. இந்த இடத்தையும், உங்களையும் தெரிந்து அறிமுகம் செய்துகொள்ளத் தான் வந்தனே. களேஸ் எல்ஸ் வாமி, அவரும் ரவி தான். அவர் வந்து

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 21:33• - •Last Updated•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 22:31•

அழைப்பார் "என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றவர் மற்றுள்ள கேள்வி எல்லாம் வந்தார். அவர் தான் இந்த விழாவைக் கும்புப் பொறுப்பாளர். சினிமா டைரக்டர் என்றும் பல படங்களையெழுதினவர் என்றும் கன்னட சினிமா உலகில் திரைத் தவிர என்றும் சொன்னார்கள். அவரிடம் நிஜமான ஒரு பெரிய மனித கம்பீரம் இருந்தது. நமஸ்காரம் என்றார். மன்னிக்க வேண்டினார். காலத்தைத் தொடர் வணங்கினார். எல்லாம் எனக்குப் பழக்கமில்லாததால், சங்கடமாக இருந்தது. சகஜமாக மனம் ஏற்றுகொள்ளவில்லை. அவர் மிகுந்த பண்பாளர். சொன்னார்:

"பி.பிஸ்ரீ நிவாஸ் விழா நடத்த இருக்கிறோம். அவர் இருந்த போது பெரிய அளவில் நடத்த இருந்தோம். நம் துரதிர்ஷ்டம் அவர் மறைந்து விட்டார். இருந்தாலும் விழாவும் கௌரவிப்பும் இருக்கும். பெரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும். முடிந்த அளவில் நடத்துவோம். அது தான் தாமதமாகிவிட்டது. நடப்பது அதே பாலஸ் க்ரெண்ட்ஸில் தான். 7.5.2013 அன்று. 4.00 மாலையாக காலை வரவேண்டும். உங்களையெழுதித் துச்சுச் செல்ல. நடந்து விட்டதற்கு மிகவும் வருந்துகிறோம். ஆனால் இதெல்லாம் இப்படி நடக்கும் என்று யார்கண்டார்கள்?" என்று சொன்னார். அத்தோடு ஒரு அழைப்பிதழையும் கொடுத்தார். 4.5.2013 அன்றைய தினத்தான். கௌரவிக் இருந்த மற்ற அனைவரிடமும் போய் நேரில் அழைக்க வேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் கட்ட ஆச்சரியம் நிகழ்கிறது. எல்லாவற்றையும் விட அவர்களுக்கு பி.பிஸ்ரீ நிவாஸிடம் இருந்த பிப்பும் ஈடுபாடும் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தையளித்தது. பி.பிஸ்ரீ நிவாஸ் என்ற பெயர் கேட்டதும் என மனதில் எழும் ஒரு பிம்பம் சென்னையை நான் வந்த புதிதிலிருந்து பலமுறை நன்றிக்கொண்ட உட்ப்பிடரவை இன்னுக்குப் போனதுண்டு. நன்றிக்கொண்ட தான். அப்போதெல்லாம் ஒரு மலையில் சுற்றியுள்ள மலைகள் சில காலியாக இருக்க, ஸ்ரீ நிவாஸ் தனித்து ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார். அவருக்கு என எப்போதும் காட்சி தரும் உடை உண்டே. ஒரு மச்சூர் மகாராஜா தலைப்பாகை மாதிரி ஒன்று. கோட். பக்கத்தில் ஒரு தோள்பை நிறைய புத்தகங்களோ நோட்டோ காகிதங்களோ, என்னவோ. அவர் பாட்டுக்கு ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருப்பார். யாரும் அவருடன் பேசியது கிடையாது. அவர் இருக்கும் மலைக்குப் பக்கத்து மலையில் கட்ட யாரும் சாப்பிட உட்கார்ந்து நான் பார்த்ததில்லை. "ஒரு பெரிய மனிதர், வயதானவர் ஏதோ மும்முரமாக சிந்தித்துக்கொண்டும் இடையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரையாரும் தடுத்திரவா செய்யக் கூடாது, தனித்திருக்க விடுவோம்," என்ற நாகரீகம் கட்ட இங்கு பார்க்கக் கிடக்கிறதே என்று நான் வியந்து போவேன். அந்த மனிதருக்குத் தான், இப்போது, பத்து வருடங்கள் கழித்து ஒரு பெரும் பாராட்டு விழா கன்னட ரசிகர்களால் பங்களூரில் நடத்த ஏற்பாடு நடக்கிறது. அவர் மற்ற மொழிகளுக்கும் தன்பாடல்கள் மலம் பங்களித்து இருக்கிறார், ஒரு பெரும் ரசிகர் கட்டத்தையெழுதித் தலையெழுத்தாகப் பெற்றிருக்கிறார். நமக்கு இருக்கும் தமிழ்ப் பற்றுப் போல் சொல் அளவில் வற்றுப் பெருமை அளவில் இல்லாது வெகுத் தீவிரமாக வெறி என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் பொது வாழ்வில் காட்டிக்கொள்ளும் கன்னட மக்களிடையே பெரும் ரசிகர் கட்டத்தையெழுதிப் பெற்றிருப்பது எனக்கு வியப்பாகவே இருந்துள்ளது.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 21:33• - •Last Updated•

••Wednesday•, 04 •September•, 2013 22:31•

இவ்வளவுக்கும் அவர் ஆந்திராவில் காக்கிநாடாவில் பிறந்தவர். முதலில் அவர் பாடியது ஹிந்தி படத்தில் 1952-ல் கீ தாதத்தோடும். தமிழ், தலுங்கு என்று பல மொழிகளில் நிறைய பாடி பின்னணிப் பாடகராகப் பேர் பெற்றிருந்தாலும், 1956-ல் ராஜ்குமாருக்குக் குரல் கொடுத்தவர். நிறைய சினிமா ஹீரோக்களுக்கு அவர் குரல் கொடுத்திருந்தாலும், தமிழில் ஜெமினி கணேசன், கன்னடத்தில் விஷ்ணுவர்தன், கல்யாண்குமார் போன்றோருக்கும் பாடியிருந்தாலும், கன்னட சினிமாவின் நிரந்தர சப்பர் ஸ்டாரான ராஜ்குமாரே, “நான் வறும் சரீரம் தான். எனச் சரீரம் பி.பி.ஸ்ரீ நிவாஸ்தான்” என்று மனம் திறந்து சொல்லும் அளவுக்கு ஈடு இணையற்ற ஒரு பாராட்டைப் பெறும் புகழ் பெற்றிருந்தவர். லதா மங்கேஷ்கர், பானுமதி, பி.சுசீலா, ஜானகி, எல் ஆர் ஈஸ்வரி என்று ஒரு பெரிய அணிவகுப்பு அவருடன் பாடிய பாட்கிகள். எனக்கு அவர் பாடிய கண்ணதாசனின் பாடல் “காலங்களில் அவள் வசந்தம்” தான் என்காதுகளில் பி. பி. ஸ்ரீ நிவாஸ்பெயர் சொன்னதும் ரீங்கரிக்கும். இவ்வளவு பெரிய ரசிகர் கட்டம், இவ்வளவு பெருமை, இவ்வளவு நீண்ட கால பின்பாட்டு வாழ்வு அவர் காலத்தில் வறோ யாருக்காவது கிட்டியுள்ளதா என்பது தெரியவில்லை. அவர் தான் உட்ப்பிட்ரவை இன்னில் இதோ தனித்து ஒரு ஜோலனாப் பை நிறைய காகிதங்களதை திணித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார், யார் பற்றியும் அவருக்கு சிந்தனை இல்லாது, சுற்றி இருக்கும் யாருக்கும் அவர் பற்றிய சிந்தனை இல்லாது கட் அவுட்டுகளதே தம் பெருமையைச் சொல்வதாக மதம் கொண்ட ஒரு கடதைத் தர கலாசாரம் வளர்த்துள்ள தமிழ் நாட்டில்.

பிறந்தது காக்கிநாடாவில். பாட ஆரம்பித்தது ஹிந்தியில். பாடியது எல்லா மொழிகளிலும், கன்னடத்தில் அதிகம் பாடியது என்றாலும். வாழ்வதோ, சின்னையில், சதைப்பட்டையா, சி.ஐ.பி. காலனியிலா? மற்ற எல்லோரையும் விட கொண்டாடப்படுவது கன்னடப் பித்து கொண்ட கன்னடியர்களால். இது என்ன இப்படி? என்ற வியப்பதைத் தவிர வறோ ஏதும் தோன்றவில்லை.

இம்முறை சொன்னது போல் கார் வந்தது. தோள் கொடுக்க என்பதையன் கணேஷையும் அழைத்துக்கொண்டனே. பாலஸ் மதைனத்தில் உள்ளே நுழைந்தால் ஒரு பெரிய கொட்டகை திறந்த மதைனத்தில் எழுப்பப் பட்டிருந்தது. வழக்கமாக அங்கு இருக்கும் தாற் காலிக் கடகைளை அகற்றி எழுப்பப்பட்ட கொட்டகை என்றார்கள். மடேயும் மிகப் பெரியது. மடே மூழ்தும் வாத் தியங்கள் அடைய் திருந்தன. பி.பி.ஸ்ரீ நிவாஸின் உருவம் பிரம்மாண்டமாக மடேகைக்குப் பின் இருந்த திரையில். பி.பி. ஸ்ரீ நிவாஸின் உருவம் மிகப் பெரிய அளவில் தீட்டப்பட்டிருந்தது.

இடையில் அவசரத்துக்கு வளியே போய் வர நேரிட்டால் என்ன செய்வது என்று அரங்கத்தின் முதல் வரிசை இருக்கைகளின் வலது கோடியைத் தோற்றத் தடுத்து அமர்ந்தோம் நானும் கணேஷும். முதல் வரிசையின் நடு இருக்கைகளில் கௌரவிக் கப்பட இருந்த பல பிரமுகர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். நான் என இருக்கையில் அமர்ந்ததும் ரவி என்னை அணுகி “வாருங்கள், வங்குட் சப்பையாவும் மற்றவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை உங்கள்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன்” என்று

7 / 7